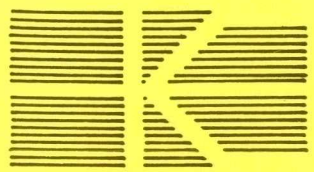
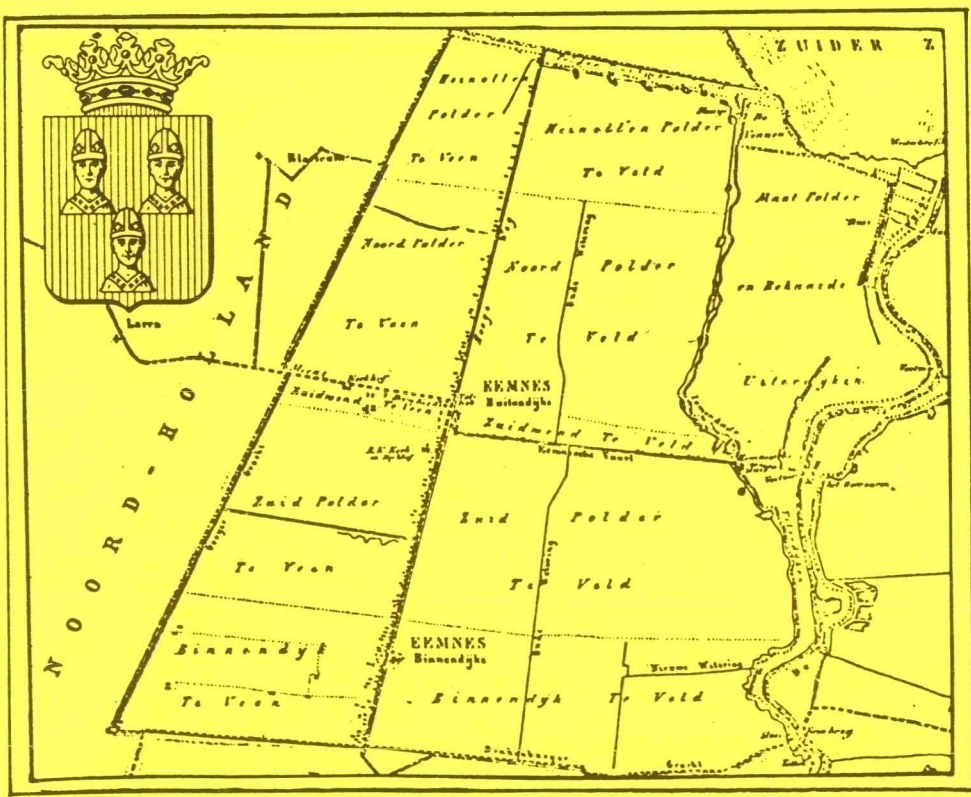

Historische Kring Eemnes

1984-4

Historische Kring Eemnes

december 1984 jaargang 6 - no. 4.

Verschijnt viermaal per jaar

Bestuur:

Voorzitter	A.M. Veth	Raadhuislaan 51
Vice-voorz.	J.V.M. Out	Raadhuislaan 87
Penningmeester	H.H.M. van Roy	Hasselaarlaan 15
Sekretaris	C. Jungerling	Ploeglaan 12
Lid	M.Achthoven-Hermeler	Fazantenhof 12

Kontributie HKE f 15,-- per jaar
Amro-bank Eemnes
rek. nr. 45.89.86.577
Girorek. nr. 2080362

Ledenadm.:	B.van Wijk-Blom, Raadhuislaan 39 (tel.nr. 14689)
Redactie:	H.Grootveld (tel.nr. 89535) B.van Raay (tel.nr. 86594)

Inhoud:	Feestelijke première	82
	De eendenkooi van Eemnes	82
	De Helling	84
	De schoolmeester Jan Vos	90
	Geschiedenis van het geslacht Heek in Eemnes	95
	Werkgroep Monumenten	104
	Van huis en haard verdreven	105
	Oproep	110
	Dia-avond Laarderweg en omgeving	110
	Wie doet er mee ?	
	Wie weet er van ?	111
	Van de redactie	111
	Pannen voor de was	112

*Doel van de vereniging is bevordering van de kennis van- en de belangstelling voor de geschiedenis in algemene zin en de geschiedenis van Eemnes, met aansluitend gebied, in het bijzonder.

Feestelijke première boekje over Kerkstraat

(Van onze medewerkster
Isabella van den Bos)

EEMNES – Ruim honderd Eemnesers waren gisteravond in een bomvolle Hilt aanwezig bij de presentatie van het boek "Kerkstraat Eemnes". Het lustrumwerk werd ten doop gehouden door de heer A. Veth, voorzitter van de vijfjarige Historische Kring. Hij reikte het eerste exemplaar uit aan de oudste inwoner van de Kerkstraat, de 75-jarige mevrouw M. van Hamersveld.

Persbericht Gooi en Eemlander

28 november 1984.

De eendenkooi van Eemnes.

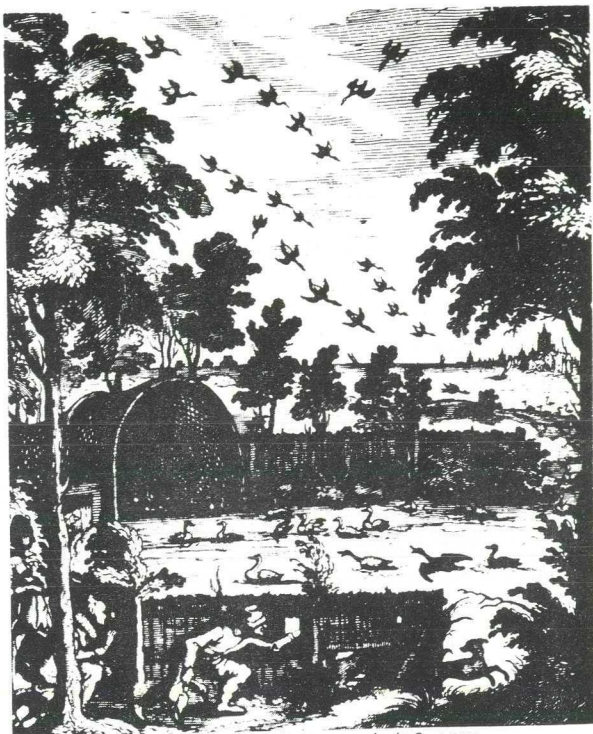
Volgens het woordenboek van Van Dale moet onder een eendenkooi worden verstaan: een stuk land en water ingericht om wilde eenden te vangen; een stelsel van bochtige, nauw uitlopende sloten (pijpen) door een haag of heining omgeven en waarin een partij roep-of kwaakeenden als lokvogels dienen.

Het kooibedrijf en de eendenkooi zijn van specifiek Nederlandse oorsprong. De man die het kooibedrijf leidt wordt een kooiker genoemd. Nederland telt nu nog zo'n 120 eendenkooien, veel in het gebied van de grote rivieren.

Vroeger waren het er veel meer. Volgens een globale schatting aan de hand van oud materiaal zouden er zo'n 1000 plaatsen terug te vinden moeten zijn.

Ook in Eemnes moet zo'n eendenkooi geweest zijn. In oude stukken wordt gesproken van een vogelkooij gelegen in Gerret Gerretsz en Molenerven. Dit terrein is gelegen ten zuiden van het tegenwoordige huis Meentweg 117 (v. d. Zwaan).

In 1702 is Heer Pieter van Wickevoort, bewoner en eigenaar van het huis Eemlust aan de Wakkerendijk, de man die de vogelkooij in bezit heeft. Bij de overstroming van 1702 blijkt de eendenkooij geheel verwoest te zijn. De beheerder en kooiker heet dan Jelle Martense.

*Argutus tumidas quid cristas erigis? ecce
Sic anatem insidys garrula ducit anas
Exemplo proeit et fallaci subdola cantu
Donec inefcatam perdomuere canes.*

'Wat kwaak je en maak je de kuif bol? Zie, zo lokt de ene eend de andere in de val onder gesnap. En gaat haar listig voor met zijn voorbeeld en met bedrieglijk gesnater, totdat de honden de aangelokte onder hun ban hebben gebracht.'

Illustratie en onderschrift uit een oud-Nederlands boekwerk.

Rond 1730 is de heer Pieter Beck uit Amsterdam de eigenaar. Hij is een kleinzoon van Pieter van Wickevoort en een zoon van Abraham Beck en Maria-Elisabeth van Wickevoort.

Tot $\pm$ 1750 verhuurt hij de kooij aan Gerrit Dortsen Boor. Daarna is gedurende $\pm$ 10 jaar Gerrit Gerritse Boor de huurder.

Op 9-12-1761 verkopen Heer Johan van Veeren, ambachtsheer van Bunschoten en Johannes van Keijzerswaard aan

Jan Besselsz Beijtel:

een geotroijeerde vogelkooij met zijn boom-en ander houtgewas, houten en rietschuttingen, hut, netwerk, tamme of kooijvogelen, die bij de aanvaarding van de kooij zullen gehouden worden. De kooij is gelegen in Gerret Gerretsz erf en Molenerf en is twee morgen groot. De verkoopprijs is f 1.816,10.

Uit de omschrijving is duidelijk op te maken dat gewerkt is volgens het principe van de eendenkooi.

Ik weet niet precies, wat er daarna met de eendenkooi gebeurd is. Jan Besselsz Beijtel vestigde zich op Meentweg 105 (oude huis van Hoogeboom). Zij zoon Bessel Beijtel, die ook kooijman van beroep was, woonde op hetzelfde adres. In 1830 verkocht hij het huis aan Jan Rigter uit Blaricum.

Ik vraag me nu af of de familie Beijtel de kooi bij Meentweg 117 heeft voortgezet of dat ze bij hun woning Meentweg 105 een nieuwe eendenkooi begonnen zijn. Volgens oude Eemnessers heeft op de plaats waar nu het huis van Arie Hoogeboom staat (Meentweg 105a) vroeger een plas gelegen met riet er omheen. Dit zou dan eventueel een restant van een vroegere eendenkooi geweest kunnen zijn.

Als ik de balans opmaak kom ik tot de konstatering dat:

- ik van de eendenkooi bij Meentweg 117 na 1760 niets meer weet.
- er op Meentweg 105 tussen 1760 en 1830 kooikers woonden, terwijl ik niet weet of er een eendenkooi bij hun huis was.

Iedereen die mij op dit gebied iets wijzer kan maken is van harte welkom.

Henk van Hees,
Geutoomserf 23,
Eemnes, tel 89849.

De Helling

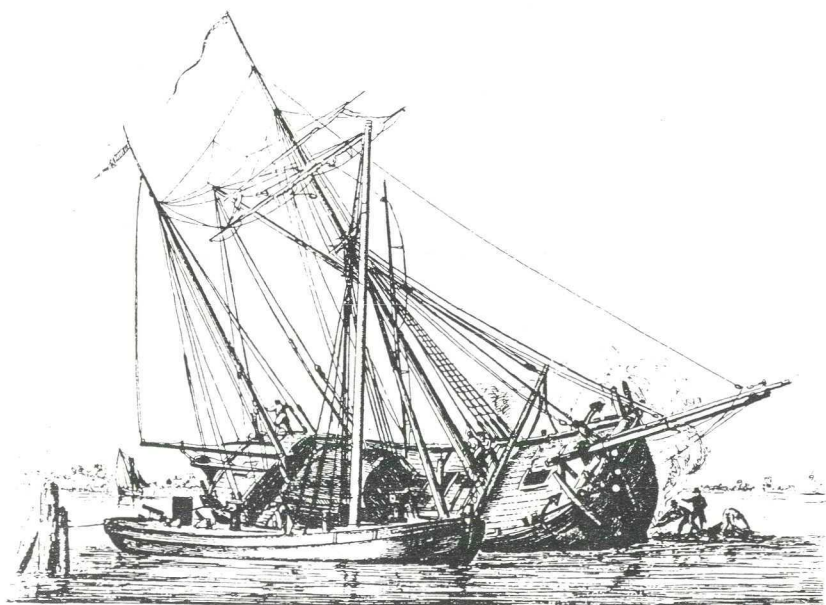
Tijdens een bezoek aan het oud archief van Eemnes vond ik tusseneen stapel niet geïnventariseerde papieren een oud gedicht met de titel 'De Hellingen' Sprekende.'
Dit gedicht uit 1730 waarvan een afschrift hierbij is afgedrukt gaat over een polder in de buurt van het pont-

je over de Eem, dat de helling wordt genoemd.

In het boek van Dr. A. Johanna Maris over Eemnes (1) wordt de helling genoemd als eigendom van Mr. J. van Doelen (2). Van hem is een brief bewaard gebleven, die hij op 22 juli 1828 aan het kadaster schreef. Hierin beschrijft hij de geschiedenis van dit stukje polder. De polder zou zijn ontstaan uit een eilandje dat zich zelf in de Eem had opgeworpen (oppervlakte zeven dammaten) (3).

Omdat Amersfoort de rechten over de rivier de Eem bezat, was dit eilandje het eigendom van de stad Amersfoort. De schippers die van Amersfoort via de Eem naar de Zuiderzee voeren, gebruikten dit eilandje om hun schepen te kalefateren (het kalefateren wil zeggen het dichtstoppen van de naden in de scheepsromp).

Aan dit gebruik als een soort scheepshelling heeft het eilandje zijn naam te danken. Dat het eilandje het eigendom van de stad Amersfoort was blijkt ook uit een belastingaanslag uit het jaar 1599 als de stad Amersfoort voor 3 gulden wordt aangeslagen voor het bezit van de helling. (4)

Kof die ligt te Kielern

7

Schip wordt gekalefaterd.

Het wordt omschreven als 'geen meerder uitgestrektheid van vaste grond, zijnde het overige riet en waterplas'. In het eerste couplet van het gedicht staat dan ook 'ik was een modder poel, enz.'

Ruim een eeuw later in het jaar 1716 blijkt het in het bezit te zijn van de heren regenten van het weeshuis van Amersfoort (5). Zij verkopen het op 2 december 1728 voor f 1.030,-- aan de grootvader van Mr. Johannes van Doelen, Willem Verweij schout van Eemnes. Uit de verkoopakte blijkt het eilandje ondertussen door aanspoeling in oppervlakte te zijn verdubbeld. (14 dammaten) In de jaren daarna (1729 en 1730) werd het toen nog woeste land door Willem Verweij ingepolderd. Hij geeft f 1.430,-- uit aan een kade om de grond en laat een afwateringssluis en sloten aanleggen (6). Om het hooi uit de nu ontstane polder in de schepen te kunnen laden, werd er ook een haventje gegraven en een stijger getimmerd. Het gedicht over de helling is hierna geschreven en spreekt dan ook over 'mijn trotse kaa en sluys, tot mijn behoud gelyd.'

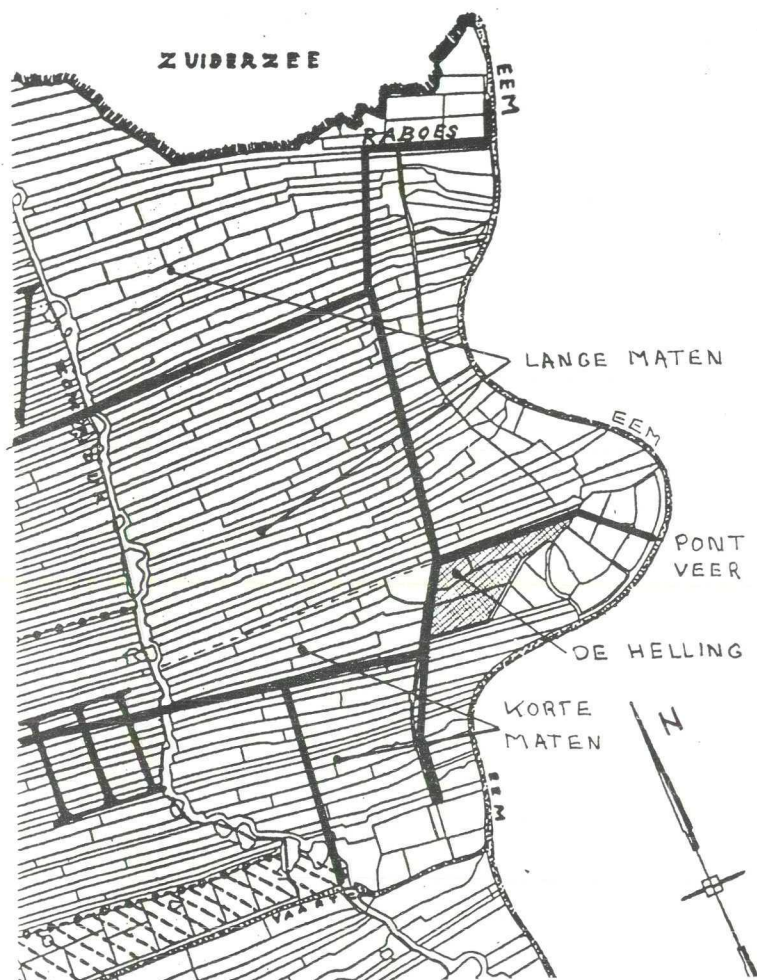
In de navolgende jaren worden regelmatig verbeteringen aangebracht, reparaties verricht en de dijken verhoogd. Zoals in het jaar 1756 als de schoonzoon van Willem Verweij, Martinus van Doelen, opdracht geeft tot verdere verbetering van de helling (7).

In het jaar 1767 ontstaat er onenigheid over de uitwegen van de helling en uit de correspondentie hierover valt af te leiden, dat de helling op dat moment al geen eiland meer is. Ook wordt de polder steeds groter, omdat het aanliggende rietland door aanspoeling steeds hoger komt te liggen. Dit rietland, dat anders alleen bij zware vorst te betreden was, wordt in 1778 ook door een kade omgeven en ingepolderd. De nu ontstane nieuwe polder wordt de nieuwe helling genoemd.

Door sloten graven en veelvuldig maaien is het rietland in bruikbaar grasland veranderd. Rond deze tijd ligt de waarde, volgens een toen uitgevoerde taxatie, op 3.000 gulden. De oppervlakte blijkt dan wederom verdubbeld te zijn, zodat het totaal nu komt op 28 dammaten.

In het jaar 1807 wordt Mr. Willem van Rietbeek als eigenaar van de helling genoemd. Hij is gehuwd met Sara Johanna van Doelen, de dochter van Martinus van Doelen. Op 27 november 1807 erft Mr. Johannes van Doelen de hel-

EEMNES

ling, die op datmoment een waarde van 7.000 gulden heeft. (8). Als eigenaar schrijft Mr. Johannes van Doelen de eerder genoemde brief in 1828 en vermeldt daar dan ook nog in dat de opbrengsten van de verhuur door de van jaar tot jaar toenemende overstromingen steeds verder afnemen.

Noten.

1. De Helling wordt genoemd in het boek Eemnes van Dr. A. Johanna Maris, bladzijde 48 en bladzijde 114.

2. De heer Mr. Johannes van Doelen wordt op 13 februari 1819 genoemd als burgemeester van de stad Utrecht wonende binnen deze stad in de Lange Nieuwstraat.
3. Een dammaat is een stuk grond dat in een dag kon worden afgemaaid (+ 56 are).
4. Kohieren van het oude schildgeld, oud archief Eemnes nr 27 deel I, laatste blad.
5. Zie punt 4.
6. Oud Archief Eemnes; Korte beschrijvingen der landerijen gelegen in de landen der Eemnessen, Baarn en de Eembrug door Martinus van Doelen, predikant te Deventer.
7. Kohieren van het oude Schildgeld, oud archief Eemnes nr. 27 deel III. Martinus van Doelen wordt in 1751 voor het eerst als eigenaar van de helling genoemd.
8. Johannes van Doelen erft de helling van zijn nicht Cornelia Johanna van Riebeek, overleden binnen de stad Leiden in de nacht van 12 op 13 januari 1807. Zij was het enig kind van Willem van Riebeek en Vrouwe Sara Johanna van Doelen. Zij zijn beiden overleden bij de ramp die de stad Leiden heeft getroffen op 12 januari 1807. Met die ramp wordt het ontploffen van een kruitschip bedoeld, waarbij een hele wijk van de stad Leiden werd verwoest, hierbij verloren 152 mensen het leven.

W. van IJken.

De Hellingen Sprekende

Ik was een modder poel
vol bogt, in slijk bedolven
een speel toneel der golven
vol ondiert en krioel

Nu pronk trots mijn beur
die eertijts was verschooven
en houw mijn kruijn steeds boven
en geef voor stank reets geur

Mijn trotse kaa en sluijs
tot mijn behoud geleyd
de zee haar loop ontseijd
en leg droog in mijn kluijs

Maar 't is van mijn selven niet
dat ik dus kom te blasen
en toon mijn groene grasen
ik sal uw dan doen bediet

't is door het wijs be-leij
(en toedoen van wat platen)
van 't lidt der heeren staaten
mijn heer den heer verweij

Die sag in mijn wat goets
dat dee hem mijns ontfarmen
ik sal ook in zijn armen
gerust zijn en goets moets

En sal daarom hier neven
zijn gunste openbaren
tot in sijns grijse jaren
hem triple tribuijt geven

AP 1730 HM

't Moraale

De mens als 't woeste land
kan even luijster krijgen
wanneer zijn sinnen nijgen
na raat met onderstand

Werkgroepen

Monumenten	J. de Roos, Torenzicht 38	86303
Biblio-/topografie	M. Achthoven, Fazantenhof 12	89856
Genealogie	H. van Hees, Geutoomserf 23	89849
Recent Verleden	idem	
2e Wereldoorlog	J.V.M.Out, Raadhuislaan 87	87153

De Schoolmeester 'Jan Vos'

Een reactie naar aanleiding van het onderwerp, Schoolmeesters in Eemnes-Buitendijk, jaargang 5, 1983 blz.92. Betreffende het onderzoek naar het geslacht Fecken is Jan Vos als aangetrouwd familielid ook het doel van mijn speuractie en meen ik met het hierna volgende wat meer duidelijkheid te scheppen omtrent zijn persoon.

Jan Vos werd op 8 december 1771 in Hilversum Rooms Katholiek gedoopt en was de zoon van Pieter Vos en Marritje Bollebakker. 1)

Op vijf en twintigjarige leeftijd stond Jan in 1796 voor de klas en onderwees de lieve jeugd van Eemnes-Buiten. Mogelijk startte hij hier zijn carrière en was hij de hulp onderwijzer van de reeds ervaren Pieter Langendijk, die al vanaf 8 januari 1765 in Eemnes de kinderen onderwees. Er werd toen school gehouden net om de hoek van de Kerkstraat in een huis staande bij het oude verenigingsgebouw. 2)

De plaatselijke chirurgijn Frans Fecke woonde medio 1794 in het 'Hoge Huis' in de Kerkstraat. 3)

En zijn oudste dochter Helena Margaretha, Lena, geboren 26 oktober 1774 R.K. kreeg aan Jan Vos kennis. Het resulteerde in hun huwelijk, welk in Eemnes zowel gerechtelijk als kerkelijk werd bevestigd op 29 september 1799. 4) Bijna zes maanden na hun huwelijk werd op 18 maart 1800 in Eemnes hun eerste kindje R.K. gedoopt. Het was een dochtertje en kreeg de naam Maria. Peter en Meter waren; Dirk Fockke en Maria Bollebakker. Een tweede kindje Frans gedoopt op 6 februari 1802 vond ik in het doopboek van de R.K. Vituskerk in Hilversum. 5)

Meter hierbij was; Naatje Kok, de vrouw van de chirurgijn Frans Fecke. Van beide kinderen werd mij verder niets bekend.

Het moet omstreeks 1802 geweest zijn, dat de familie Vos-Fecken Eemnes-Buiten verliet om zich vermoedelijk voor kort in Hilversum te vestigen.

Mijns inziens waren er voor het vertrek uit Eemnes-Buiten enige aanwijsbare redenen. Ten eerste hield Anna Catharina Kok, Jan's schoonmoeder en sedert 1798 weduwe, het terzelfder tijd in Eemnes voor gezien en vertrok naar haar geboorteplaats Amsterdam. Hierdoor was de directe band met het dichtbij zijnde ouderlijk huis van
90 - HKE

zijn vrouw vervallen. Ten tweede was Jan Vos nog niet bevoegd tot het onderwijzen en heeft zich mogelijk op advies van de toenmalige schoolopziener de heer J. Teissesse L'ange en zijn Eemnesser leermeester bezonnen kunnen hebben, waar zich te laten examineren. Tot die gevolgtrekking kwam ik, toen ik bij verder onderzoek in

Heden den *Deertienden Januarij*
 Achtienhonderd negen en veertig, zijn voor ons ondergeteekende, Ambtenaar
 van den burgerlijken stand der gemeente *Hilversum*
 14 *Andrijsen* verschenen
van beroep *Heermeester* oud *Heermeester*
 jaren, wonende *onder deze gemeente* *van de na te noemen overledene, en*
van beroep
alhier, bekeerd *oud achtanveertig jaren, wonende*
 hebben verklaard dat op den *Verhondt, Januarij* jongstleden
 des avonds ten *Seven* ure, in het huis staande *aan het Laar*
 eind alhier
 in den ouderdom van *trijpon Heerdtig jaren*
 is overleden *Leentje Dekke*
 van beroep *Zonder* geboren
 en wonende *alhier, mede van Jan Vos Picterson,*
vroeder Frans Dekke, moeder Naatje Kok,
beide overleden

En hebben wij hiervan opgemaakt deze akte, welke na voorlezing door ons *is on dertien*
Verklarende, de comparanten, niet te kunnen schryven,

De Ambtenaar voornoemd.

Andrijsen

het archief van de burgerlijke stand van de gemeente Hilversum de huwelijksakte vond van een derde kind, Jansje. Zij bleek op 22 juni 1806 in de 'Minderbroederkerk' te Gouda gedoopt te zijn. Vervolgens verschaft Gouda's gemeente-archief mij meer bijzonderheden betreffende Jan Vos.

Vooraf even het volgende; in 1801 werd de eerste nationale schoolwet uitgevaardigd. In 1803 werd deze in Gouda al weer vervangen door een nieuwe.

Er kwam een commissie van toezicht over het lagere schoolwezen binnen de stad Gouda.

Leden waren; hoofdzakelijk predikanten, vier man. De door de leden ontworpen instructie werd op 27 maart 1804 door de gemeente aanvaard. Tot de taak van de commissie behoorde het examineren van hen die zich als onderwijzer wilden vestigen, het inspecteren van de scholen waarbij zowel aan het onderwijs als aan de gebouwen aandacht geschonken moest worden en in het algemeen de verbetering van het lager onderwijs. De commissie moest jaarlijks van haar werkzaamheden verslag doen aan de schoolopziener en aan de gemeenteraad. In 1806 kwam er een derde schoolwet en bracht een reorganisatie van de commissie van toezicht; aan de bestaande leden werden toen nog twee predikanten toegevoegd.6)

Doch laat ik nu verder gaan met de levensloop van Jan Vos. In de notulen van de diverse vergaderingen van de commissie van toezicht las ik het volgende; 27 april 1804, 'Wijders vervoegde zich voor de vergadering de persoon Jan Vos van Hilversum. Verzoekende als onderwijzer binnen deze Stad geëxamineerd te worden, hetwelke toegestaan zijnde, is dezelve ten overstaan van de Commissien welke van wegen deze vergadering daartoe is gecommiteerd, onderzocht in de Spel, Lees-en Schrijfkunst, alsmede in het Nederdeutse taal en burgerlijke rekenkunde met dat gevolg, dat Hem een getuigschrift/Bijlage Num. 11 is ter hand gesteld.' 7)

Verder vond ik: 'Extract uit de Resolutiën van de Raad der Stad Gouda, genomen op Vrijdag den 11 mei 1804

Is na voorgaande deliberatie en op het tavorabel getuigschrift van de Commissie van toezicht over het lagere schoolwezen binnen deze stad goed gevonden en verstaan Jan Vos te admitteren om binnen deze Stad publiek School te houden en de jeugd te instrueren; mits dat denzelven zich zal reguleren, naar de order en het Reglement op de Scholen geëmaneerd.'

Accordt: met voorstaande Res
getekend, S. Polijn.

In diverse verslagen van de vergaderingen van de schoolcommissie las ik, d.d. 11 mei 1804: 'Voorts is besloten aan den Schoolopziener den heer De Goede, van het examen van J. Vos kennis te geven.' En dat Jan Vos nogal krap bij kas zat was te lezen aan het einde van hetzelfde verslag. 'De secretaris ene Declaratie ter Somma van f 5.10,-
92 - HKE

wegens het examen van Jan Vos ter tafel overgelegd hebbende is eenparig begrepen, dat daar de aangewezen Jand-
sen, van de commissie eene dergelijke uitgave niet kunnen lijden, deze penningen door de Geëxamineerden moeten worden voldaan, is de Secretaris verzocht de nodige pogingen daartoe aan te wenden.'

Over de afloop daarvan vond ik verder niets!

In de notulen van de vergadering d.d. 8 juni 1804 las ik verder: 'Ingevolge het geresolveerde in de vorige vergadering zijn allen de geadmiteerde schoolhouders binnen deze Stad, waaronder ook J. Vos, voor de vergadering verschenen en hun is bij monde van de voorzitter kennis gegeven van de aanstelling der Commissie en aangezegd, dat de commissie verwachtte, dat een ieder Schoolhouder in zijn School goede orde hield en dat de Commissie voornemens was, eerdaags zulks in ogenschouw te komen nemen.' In de notulen van de vergadering van 26 juli 1807 las ik: 'In deze vergadering den 26e is aan den kostschoolhouder Jan Vos op zijn verzoek een getuigenis gegeven van zijn gedrag als Schoolonderwijzer/Bijlage XIX.'

Na deze datum werd Jan Vos niet meer genoemd in het notulenboek. Wel werd daarna een herbenoeming gedaan aan de kostschool. De conclusie mag dan ook getrokken worden dat Jan Vos ruim twee jaar werkzaam is geweest in de stad Gouda.

Of de aanleiding van het vertrek van de Rooms Katholieke onderwijzer Jan Vos gezocht moet worden in een stuk onvrede over de kort op elkaar volgende reorganisaties van de commissie van toezicht, of in het uitsluitend bestaande gezelschap van predikanten, laat ik maar aan de lezer over. Volgens de geboorte-akte van hun vierde kind Pieter, geboren in Amsterdam op 6 juli 1813 tijdens een logeerpartij van zijn moeder bij een van haar zusters kwam ik aan de weet, dat de familie Vos-Fecken in Soest, departement Zuiderzee, woonde. Vader's beroep bleek schoolhouder te zijn. 8) Naspeuringen betreffende een mogelijke onderwijzersfunctie of als inwoner van de gemeente Soest leverde niets op. Wel vond ik in het oud archief van de gemeente Hilversum een brief van de schoolopziener de heer Teissedre L'ange van 6 juni 1817 en gericht aan de schout van Hilversum. Schrijver vroeg daarin om een officiële verklaring van het zedelijk en burgerlijk gedrag van zekeren Jan Vos, schoolondernemer en welke in Hilversum moest wonen.

Mededeling van de inwoners van Eemnes, bevestigende dat de
 12de van ons ondergetekende overlijden van den Burgelijke Staat der
 Gemeente Hilversum verscheen. Peter Vos van bejaerde leeftijd
 tusschen dertig jaren woonde alhier. Van de matingsman overleed
 in drie of vier jaren van bejaerde leeftijd en drie en dertig jaren woonde
 alhier geboren van de overleden welke ons hebben verbleven dat in
 den 12den twintigsten dezer Maand des morgens ten acht uur
 den overleden van 12 en twintig jaren in het huis staande alhier
 in de Jaar is overleden Jan Vos van bejaerde leeftijd
 woonde alhier. Volgens Jan Twente welke worden bejaerde
 woonde alhier. Een van Peter Vos en van Marritje Bollebaek
 bijde overleden.

En hebben wij hiervan opgemaakt deze acte welke men voorlezen
 door ons benevens de eerste comparent en overtuiking verklaard
 de tweede assis te hunner schyning.

De Ambtenaar voorzitter

P. F. de Vries

p. vos

Tot zover mijn wetenswaardigheden over de schoolmeester 'Jan Vos'.

In 1832 trouwde zijn dochter, Jansje in Hilversum en
 bleek Jan Vos het deurwaarderschap uit te oefenen. Dit
 beroep stond ook vermeld op zijn overlijdensakte, toen
 hij 26 december 1845 op vier en zeventig jarige leeftijd
 in zijn geboorteplaats Hilversum overleed.

Wim Fecken.

P.S. In oude akten kan een leeftijdsverschil voorkomen.
 Auteur stelt op 74-jarige leeftijd overlijden.
 In de akte staat op 76-jarige leeftijd.

- Bronnen:
- 1) Doopboek R.K. Vituskerk, Hilversum;
 - 2) Historische Kring Eemnes, jaargang 5, 1983 blz. 92;
 - 3) Oud archief gemeente Eemnes, Verpondingslijsten; Inv. nr. 26 (drie pakken in omslag);
 - 4) R.A.U.;
 - 5) R.K. Sint Vituskerk, Hilversum. Doopboek 1792-1802;

- 6) Gouda's gemeente-archief inv. Overheidsarchieven. Onderwijs 1.28;
- 7) Gouda's gemeente-archief, het archief van de commissie van toezicht op het lager onderwijs, 1804-1934.
Inv. nr.I notulen van de vergaderingen, 1804-1934;
- 8) Amsterdams gemeente-archief.

Geschiedenis van het geslacht Heek in Eemnes.

Hoewel de familienaam Heek op dit moment niet veel meer voorkomt in Eemnes, heeft deze familie zo'n 300 jaar lang een belangrijke rol gespeeld in de Eemnesser samenleving.

Dat begint al met de stamvader:

I Willem Hendrikse Heeck
 geboren ± 1640
 overleden Eemnes vóór 09-03-1703
 trouwt:
 I Wijmtje Sijbrands Man
 trouwt 1684:
 II Aaltje Janse weduwe van Aris Peterse
 Romijn

We komen Willem voor het eerst tegen op een lijst met verschuldigd huisgeld uit 1675. Hij woont dan met zijn vrouw in Walinxerf (Meentweg 105). Willem Hendrikse Heeck was tijdens zijn leven burgemeester en raad van Eemnes-buitendijk. Of hij hier ook geboren werd is (nog) niet bekend. Ook is nog geen aansluiting gevonden met de vele 'Heeken' uit Bunschoten-Spakenburg in die tijd.

Als zijn eerste vrouw Wijmtje Sijbrands Man overlijdt, blijft Willem met 3 onmondige kinderen, Hendrick, Jan en Neeltje Willems, achter. In 1684 trouwt Willem voor de tweede maal met de weduwe Aaltje Janse. Zij had uit haar eerste huwelijk een zoon Peter Aarts Romijn. Willem en Aaltje krijgen samen nog een dochter Aaltje. Zoon Jan blijkt later in 's-Graveland te wonen. De oudste zoon blijft in Eemnes:

STAMBOOM VAN

WILLEM HENDRIK
MEENTWEG

HENDRIK WILLEMSE ($\pm 1670 - \pm 1717$)
MEENTWEG 75

JAN WILLEMS
'S GRAVELAND

JAN HENDRIKSE ($\pm 1711 - 1749$)
MEENTWEG 35

HENDRIK (1734 - ± 1784)
KERKSTRAAT 2

EVERT (1737 - 1787)
WAKKERENDYK 3

JAN (1769 - 1810)
WAKKERENDYK 21/23

DOCHTERS

HENDRIK (1800 - ?)
MUIDEN

WIEBE (1808 - 1863)
HET HOF - MEENTWEG

HENDRIK
(1845 - ?)

AART
(1850 - ?)

HET GESLACHT HEEK

DE HEEK (± 1640 - ± 1703)

05

NEELTJE WILLEMSE

TR.

JAN HENDRIKS DE LANG

AALTJE WILLEMSE

TR.

GERRIT RUTGERS
MAURITS

HENDRIK MAN (1739 - 1809)

MAARSSEVEEN

JAN (1793 - 1857)

MAARSSSEN

ARIE (1840 - 1920)

WAKKERENDIJK 3

JAN (1876 - 1963)

WAKKERENDIJK 3

EVERT (1845 - 1927)

HILVERSUM

CORSTIAAN-LOUIS

HILVERSUM

ARIE (1912 - 1981)

WAKKERENDIJK 3

JAN

DEN HAAG

GRIETJE

II Hendrik Willemse Heeck
geboren + 1670
overleden Eemnes voor 16-12-1717
trouwt voor 1703
Marritje Jans Reus
zij hertrouwt 31-12-1727 Hendrik Aalten van
't Hoogeijnde of Hoogesteeg

Hendrik en Marritje woonden op de hofstede in Coentjes-
erf, nu Meentweg 75 (P.van Beijeren). Hendrik sukkelde
kennelijk wat met zijn gezondheid. Op 17-09-1710 werd n.l.
notaris Verweij ontboden bij 'Hendrik Willemzen Heeck,
enigszins onpasselijk zijnde, dog zijn verstand en memorie
ten volle gebruikende.'

Bij deze gelegenheid maakte Hendrik een nieuw testament,
waarbij hij in geval van kinderloos overlijden aan zijn
broer Jan en zussen Neeltje en Aaltje ieder tien duca-
tons legateerde en een deel van zijn bezittingen aan de
Diaconie van de Hervormde Kerk vermaakte.

Drie dagen later echter, op 20 september, werd deze be-
schikking weer herroepen en beschouwd als niet zijnde ge-
maakt. Hun eerste testament van 12-12-1705 werd weer van
kracht, waarbij Hendrik en Marritje bepalen, dat de langst-
levende en eventuele kinderen erfgenamen zijn. Overigens
was Hendrik op die 20e september nog steeds enigszins on-
passelijk.

Als hij in 1717 overlijdt, laat hij 'een onmondig soon-
tje' na:

III Jan Hendrikse Heek
geboren + 1711
begraven Eemnes 25-02-1749
trouwt Eemnes 17-05-1733
I Merritie Pieters Man
trouwt Eemnes 09-01-1735
II Suzanna Hendrikse Man
zij hertrouwt 07-08-1757 Gerrit Huijding,
weduwenaar

Jan Hendrikse woont op Rijk Willemserf (nu Meentweg 35,
P. Keet) waar voordien zijn schoonvader Hendriks Jacobs
Man woonde. Meentweg 75 verhuurt hij o.a. aan zijn stief-
vader Hendrik van 't Hoogeijnde.

Jan is in de loop der jaren kerk-en armmeester, schepen
en raad.

Meentweg 35

Merritie schenkt in 1734 het leven aan een zoon Hendrik (IVa) en overlijdt in het kraambed. Het jaar daarop trouwt Jan met een nicht van zijn eerste vrouw: Suzanna Hendrikse Man.

Jan en Suzanna krijgen nog 6 kinderen, waaronder een tweeling: Hendrik Man en Willem, geboren in 1739. We volgen eerst de oudste zoon:

IV-a Hendrik Heek
 gedoopt Eemnes 28-02-1734
 overleden ± 1784
 trouwt Eemnes 07-12-1755
 Gijsbertje van Doorn

Hendrik is schipper van beroep en vele jaren onderburgemeester van Eemnes. Het echtpaar woont in de Kerkstraat nr. 2 (nu Jan delange) en krijgt daar 9 kinderen, waarvan 3 dochters en 1 zoon volwassen worden.

Naast haar drukke gezinsleven is Gijsbertje ook nog vroedvrouw en helpt als zodanig menig Eemnessertje op de wereld komen. Dochter Marritje trouwt met Johannis Mol, Maria met IJsbrand Schaap en Hermina met Pieter Grasmaijer. Hun zoon was genoemd naar zijn grootvader:

V a Jan Heek
 gedoopt Eemnes 29-11-1769
 overleden Eemnes 15-11-1810
 trouwt Eemnes 23-06-1799
 Hendrina van de Kuijnder
 zij hertrouwt 13-11-1816 Meijns Dop (HKE jg 6-2)

Jan is evenals zijn vader schipper en woont met zijn gezin Wakkerendijk 21/23 (Café Staal).

Hun drie dochttertjes overlijden op jonge leeftijd. Wanneer op 03-03-1811 het jongste kind Jannetje wordt geboren is vader Jan al overleden. De zoons Hendrik en Wiebe worden wel volwassen.

VI+a-1 Hendrik Heek
 gedoopt Eemnes 02-11-1800
 overleden ?
 trouwt ?
 Neeltje van Veeren

Hendrik en Neeltje wonen in Muiden; wat blijkt uit de overlijdensakte van hun 6-jarig dochttertje, dat in 1837 in Eemnes, bij haar grootouders thuis, komt te overlijden. Volgens een familiekroneik woont Hendrik in 1842 te Amsterdam.

VI a-2 Wiebe Heek
 gedoopt Eemnes 03-04-1808
 overleden Eemnes 30-03-1863
 trouwt ?
 Suzanna Mol

Voordat hij zich met zijn gezin in Eemnes vestigt, heeft Wiebe kennelijk wat rondgezworven. In 1839 wordt er een kind in Hilversum geboren en in 1842 woont hij volgens de eerder genoemde kroniek in Amsterdam. Vanaf 1843 tot 1853 worden in Eemnes nog 2 dochters en 2 zoons geboren. Wiebe is Timmerman en woont op 'Het Hof' achter Meentweg 57, nu afgebroken. Na het overlijden van Wiebe is zijn weduwe Suzanna Mol waarschijnlijk naar 'elders' vertrokken en komt dit gezin niet meer voor in de Burgelijke Stand van Eemnes.

We keren weer terug naar Jan Hendrikse Heek (III). De oudste zoon uit het tweede huwelijk was:

IV b Evert Heek
 gedoopt Eemnes 07-03-1737

begraven 06-10-1787
trouwt Spakenburg 19-09-1762
I Marretje ter Beek
begraven 15-12-1768

trouwt Eemnes 06-07-1770
II Aaltje Romeijn
begraven 31-12-1800

Evert is broodbakker en eveneens onderburgemeester. In 1765 koopt hij het bakkerspand Wakkerendijk 3 (HKE jg.5-4). Enige jaren is Krijn Perk uit Hilversum, oom van de bekende Albertus Perk, Evert Heek behulpzaam als bakkersknecht. Als deze komt te overlijden in 1787, doet zijn weduwe Aaltje Romeijn een beroep op Krijn Perk om haar te helpen het bedrijf voort te zetten. Dat doet Krijn en als ook Aaltje komt te overlijden neemt hij de verantwoording voor het gezin en bedrijf verder op zich. Van de 5 dochters en 1 zoon van Evert Heek worden 4 dochters volwassen. Zuzanna blijft ongehuwd, Elbertje trouwt Jan Wessels uit Huizen en de dochters uit het tweede huwelijk, Jannetje en Marretje trouwen beide met de timmerman Pieter van Es. (resp. 1803 en 1814).

De derde zoon van Jan Hendrikse Heek is:

Bakkerij Heek, Wakkerendijk 3, omstreeks 1930

V c-1

Arie Heek
geboren Maarssen 02-08-1840
overleden Eemnes 28-01-1920
trouwt Eemnes 29-11-1861
Grietje Blom

In 1859 koopt Arie's moeder voor haar zoon de al eerder genoemde bakkerij Wakkerendijk 3. Pieter van Es en Marritje Heek zie(IVb) verkochten dit pand in 1854 aan Hendrik van Weerd, die de bakkerij al een aantal jaren gehuurd had. De weduwe van Hendrik, G. Pas, verkoopt het dus in 1859 aan de weduwe van Jan Heek.

De oude bakkerij wordt gesloopt en Arie Heek laat het huidige pand bouwen. Hij trouwt met zijn buurmeisje Grietje Blom en na 10 jaar wordt de eerste van hun 7 kinderen geboren. Arie is mede-oprichter van de zondagschool in 1877, de school met de Bijbel in 1882 en vanaf 1883 secretaris van de Utrechtse Zendingsvereniging afdeling Eemnes.

De bakkerij wordt voortgezet door de tweede zoon:

Echtpaar Arie Heek en Grietje Blom (V c-1)

VI c-1

Jan Heek
geboren Eemnes 01-04-1876
overleden Eemnes 24-08-1963
trouwt Eemnes 24-02-1911
Fijtje Hendriks

Jan wordt in de bakkerij jarenlang geholpen door zijn oudere broer Gijsbert. Het echtpaar krijgt 1 dochter en 2 zoons, waarvan de oudste Arie later de bakkerij overneemt. Zoon Jan vertrekt naar den Haag.

Een andere zoon van Jan Heek uit Maarssen (Vc) is:

VI c-2 Evert Heek
geboren Maarssen 31-01-1845
overleden Hilversum 07-01-1927
trouwt
I Wilhelmina Johanna Korndörffer
uit Katwijk aan Zee

trouwt
II Johanna Wilhelmina Korndörffer,
tweelingzus van zijn eerste vrouw

Evert is aanvankelijk ook bakkersknecht. Na zijn diensttijd vestigt hij zich in Hilversum, waar hij een boekhandel en drukkerij begint aan de Kerkbrink. In 1872 komt zijn broer Jan hem daar helpen.

Deze Jan, die ongehuwd is gebleven, was eerst onderwijzer o.a. in Den Haag en Kralingen. Als kwekeling heeft Jan ook ruim 1 jaar in Eemnes-buiten les gegeven. Op 6 april 1862 krijgt hij van Meester Koning een getuigschrift waarin staat dat Jan: 'door zijn ijver en lust om zich te bekwamen, als ook door een voorbeeldig zedelijk gedrag, alle aanbeveling verdient. Tien jaar later houdt Jan het lesgeven dus voor gezien.

Broer Evert krijgt bij zijn eerste vrouw 2 zoons, waarvan Jan jong overlijdt. De tweede zoon Corstiaan, Louis Heek neemt de zaak van zijn vader over. Naast boekhandelaar was Corstiaan, Louis Heek tevens amateur-historicus. Hij is ongehuwd overleden. In zijn zaak aan de Kerkbrink is nu een kunstgalerie gevestigd.

Met dank aan de familie Heek en Jan Out voor hun medewerking aan dit artikel

Bertie van Wijk-Blom.

Werkgroep Monumenten

Wat betreft de werkgroep Monumenten is het volgende gewijzigd: na een aantal jaren als contactpersoon gefungeerd te hebben, heb ik deze taak overgedragen aan Jen-104 - HKE

ny de Roos. Zij is al jaren lid van de werkgroep en zal in het vervolg de belangen ervan behartigen bij het bestuur en ook de 'werkavonden' plannen. Ik blijf wel in de werkgroep en zal ook vast wel eens een artikel voor het H.K.E.-blad produceren.

De werkgroep is in samenwerking met de werkgroep genealogie nog steeds bezig met het opzetten van een kaart-systeem. Verder groeit nog steeds onze hoeveelheid foto- en dia-materiaal. U zult er in diverse publikaties be-slist het een en ander van zien.

Dan zijn er ook nog plannen om ons bezig te gaan houden met het inventariseren van de Eemnesser boerderijen, op verzoek van de Stichting Nationale Contactcommissie Mo-numentenbescherming. Een zeer tijdrovende klus, waar-voor extra hulp bijzonder welkom is van iedereen, die hiervoor wat tijd beschikbaar heeft. Het is geen moeil-ijk werk en je ziet erdoor heel opmerkelijke details van boerderijen waaraan je anders voorbij gaat. Graag even bellen met Jenny de Roos-Post, tel. 02153-86303.

Namens de werkgroep
Monumenten
Livia Lankreijer.

Van huis en haard verdreven.

Op 10 mei 1940 overschrijden de Duitse troepen de Neder-lands-Duitse grens. Razendsnel rukken ze in westelijke richting op. Uit de gebieden waar hevig gevochten wordt, vluchten mensen naar veiliger streken. Wat ze maar enigszins mee kunnen nemen gaat mee. Het vee drijven ze voor zich uit.

Ook in onze streek was dit waarneembaar. Amersfoort en Hoogland krijgen nogal wat artillerie-vuur te verwerken. De bewoners vluchten in de richting van Soest, Baarn en verder in westelijke richting.

Eemnes krijgt een deel van de vluchtelingen te verwerken. Het vee loopt, vaak zonder begeleiding, langs Baarn, richting Eemnes en verder noordelijk. Koeien, die nodig gemolken moeten worden lopen, klagelijk loeiend, langs de weg. Boeren die het niet aan kunnen zien melken de koeien uit. Uren achter elkaar, koe na koe. Zo hebben ze ook nog een beetje inkomsten.

In Eemnes, evenals in Blaricum en Huizen, zijn de boeren bezig hun vee naar de Meent nabij Huizen te brengen. Het vee moet worden geëvacueerd. In een later artikel komen we daar nog op terug.

In die meidagen van 1940 vinden een aantal gezinnen onderdak in Eemnes. Hoeveel dat er geweest zijn hebben we nog niet kunnen achterhalen, maar misschien wilt U, lezer, ons daarbij helpen.

Toen de bezetter hier de macht overgenomen had, trokken deze eerste evacuë's weer naar hun huizen terug.

Als de bezetter langs de kust de 'Atlantik-wal' laat aanleggen, moeten mensen uit sommige kustplaatsen hun huizen verlaten. Ook in Eemnes moeten een aantal gezinnen uit die kustplaatsen, voor enige tijd geëvacueerd hebben gezeten. Tot nu toe hebben we over deze 'tweede' evacuatie periode geen gegevens kunnen bemachtigen.

De 'derde' en laatste evacuatie periode kunnen we als de grootste beschouwen.

Op 17 september 1944, we hebben het kortgeleden her-dacht, begon 'Market Garden' bij Arnhem en Nijmegen.

De gevechten waren hevig en de vernieling aan huizen en goederen was enorm. We kennen de afloop.

Op 26 september geven de Duitsers het bevel aan de bevolking van Arnhem, om de stad te verlaten. Ditzelfde bevel komt ook voor de inwoners van een aantal omliggende dorpen. De stroom vluchtelingen komt op gang en ook de gemeente Eemnes wordt aangewezen voor opvang. Het dorp zit eigenlijk al krap in haar jasje, want het herbergt nogal wat onderduikers, waaronder ook enige, pas ondergedoken, spoorwegmannen.

Al op 23 september komt het R.K. parochieel comité in vergadering bijeen. Leden van dit (evacuatie) comité zijn: Pastoor B.J.M. Müter (voorzitter), de heer G.J. Morren, de heren A. v.d. Wardt, L. van Klooster, A. Stoutenburg en Mej. W. Morren (secretariaat).

Het parochiaal bureau, waar de aanvragen ingediend moesten worden, werd geïnstalleerd aan de pastorie op de Wakkerendijk. De heer J. Morren neemt aldaar de dienst waar. Dit comité staat rechtstreeks onder het Dekenaal Comité van de regio. Er worden collectes gehouden en goederen ingezameld. Een aantal dagen later kan men al een inventaris opmaken van de beschikbare goederen.

Van Protestantse zijde zijn twee evacuatie-bureau's opgericht.

Eén van Eemnes-Binnen, gevestigd aan de Wakkerendijk bij de heer J. van Dijk, en één van Eemnes-Buiten bij de heer Hagen aan de Laarderweg.

We kunnen beschikken over gegevens uit de notulen van het R.K. parochieel comité, waardoor we van de werkzaamheden van dit comité een redelijk beeld hebben.

Mogelijk beschikt iemand nog over de notulen van de twee protestantse evacuatie-bureau's.

Wilt U ze dan beschikbaar stellen voor kopiëring?

Op initiatief van burgemeester van Ogtrop worden de voorzitters van de comité's op 8 oktober 1944 uitgenodigd op het gemeentehuis.

Hij wil nauwe samenwerking met de comité's, om geschikt onderdak te vinden voor de vluchtelingen. Op het gemeentehuis zijn de heren van Hoepen en van Duyne met het onderbrengen van de vluchtelingen belast.

De beoogde samenwerking komt tot stand, maar de comité's blijven echter zelfstandig opererende organisaties.

Tussen 9 en 12 oktober arriveren de eerste vluchtelingen. Er wordt, indien nodig, zoveel mogelijk rekening gehouden met de geloofsovertuiging, zodat protestanten bij protestantse gastgezinnen en rooms-katholieken bij rooms-katholieke gezinnen ingekwartierd worden.

Op 17 oktober maakt pastoor Müter op de vergadering van zijn comité bekend, dat er een centraal-comité, ook wel supra-comité genoemd, wordt opgericht door de gemeente. Ieder comité wordt gevraagd één afgevaardigde te sturen. Voor het R.K. comité gaat Mej. W. Morren.

Op 21 oktober is de eerste vergadering van het centraal-comité. Mevrouw van Ogtrop treedt op als presidente.

Voor de protestantse bureau's zijn aanwezig, mevrouw Ambrosius en mevrouw Boer, de echtgenotes van beide predikanten.

Doel van dit comité is, een overzicht te krijgen van de aanwezige hulpgoederen. Maar de voorraden van de drie comité's zullen afzonderlijk worden opgeslagen.

Ook de notulen van het centraal-comité zijn beschikbaar en daaruit blijkt dat de laatst genotuleerde vergadering op 4 november gehouden werd. Het bleef daarna wel bestaan, maar voor het functioneren waren vergaderingen niet meer nodig.

Onderling hadden de comité's nauw contact met elkaar, zodat de geëvacueerden niet op twee verschillende bureau's om verstrekking van geld of goederen zouden kunnen vragen.

Als na een aantal weken de vluchtelingenstroom tot beda-

ren is gekomen, blijkt dat er, op dat moment 491 mensen in de gemeente Eemnes zijn ondergebracht, bij 116 gastgezinnen.

De vluchtelingen zijn afkomstig uit:

Woonplaats:

Aantal personen:

Huissen	161
Arnhem	157
Wageningen	73
Oosterbeek	36
Renkum	28
Millingen	20
Amersfoort	6
Bemmel	4
Gennep	4
Utrecht	2

Zij werden ondergebracht te Eemnes:

Straatnaam:

Aantal gastgevers:

aantal geëvacueerden:

Wakkerendijk	74	333
Meentweg	21	98
Laarderweg	10	29
Kerkstraat	4	9
Nieuweweg	2	6
Streefoordlaan	2	5
Molenweg	1	5
Rijksweg	1	4
Seldenrijkweg	1	2

Uit de notulen van het parochieel comité komt duidelijk naar voren dat de mensen heel weinig hebben kunnen meenemen toen ze moesten vluchten.

Hun gastgevers werd opgedragen hen te voorzien van eten en drinken en te zorgen voor slaapgelegenheid. Hiervoor werd van overheidswege een geringe vergoeding gegeven.

Men was niet aan bepaalde gedragsregels gebonden. In sommige gastgezinnen werden de vluchtelingen zo goed mogelijk opgenomen in de dagelijkse gang van zaken. In andere gastgezinnen werd dit weer nadrukkelijk vermeden. Bij een aantal gastgezinnen aten de vluchtelingen aan dezelfde tafel mee, terwijl bij andere gastgezinnen de vluchtelingen een aparte ruimte kregen toegewezen om te

wonen.

Het was voor beide kanten aanpassen en inschikken. Veelal lukte dat vrij goed, maar er ontstonden ook de onvermijdelijke wrijvingen.

Als er moeilijkheden waren ontstaan, die niet meer onderling opgelost konden worden, bemiddelde of de gemeente of één der comité's. Soms werden de vluchtelingen onderbracht bij een ander gezin, maar het gebeurde ook, dat de vluchtelingen naar elders vertrokken.

Al in januari 1945 waren een aantal evacuée's naar Friesland vertrokken. Met dit laatste lopen we echter vooruit op de gebeurtenissen.

Vooraf in het begin van de evacuatie-periode was er een dringende behoefte aan textielgoederen. De vluchtelingen dienden, als ze bij het distributiekantoor niet terecht konden of geen geld hadden, een aanvraag in bij één van de drie comité's. Die aanvraag om goederen of geld werd behandeld in de comité-vergadering. Als het om goederen ging, werd deze aanvraag, voorzien van advies, doorgestuurd naar het centraal comité. Daar werd bekeken of de goederen voorradig waren in één van de drie depôts. Als dit het geval was, werd de aanvraag goedgekeurd.

Pas daarna kon de aanvrager de gewenste goederen bij één der depôts in ontvangst nemen. Als het alleen een aanvraag om geld betrof, besliste het desbetreffende comité direkt in de vergadering.

De leerlingen van de naaischool werden ingeschakeld om uit lakens de benodigde onderkleding te vervaardigen. Ook de 'gastgevers' voorzagen in veel gevallen hun evacuée's van kleding en andere goederen.

Op 25 mei 1945 werd door het parochieel comité de opheffingsvergadering gehouden. Langzaam maar zeker keerden de vluchtelingen terug naar hun verwoeste huizen en begonnen met de wederopbouw.

Bij die wederopbouw werden ze gesteund door middelen die verkregen waren uit de H.A.R.K. (Hulp Aktie Rode Kruis).

Ook in deze omgeving werden regelmatig inzamelingen gehouden van goederen en kleding. Na de oorlog bleef er nog enige tijd contact bestaan tussen sommige gastgezinnen en hun evacuée's. Maar daar is momenteel nog weinig sprake meer van.

Wij hopen met dit artikel een beetje van de recente historie van Eemnes naar het oppervlak te hebben gebracht. Misschien roept het herinneringen bij U wakker. Als dat

zo is of als U foto's in Uw bezit heeft uit die periode dan zouden wij het zeer op prijs stellen als wij van die foto's reproducties zouden mogen maken Wij houden ons aanbevelen.

Werkgroep Tweede Wereldoorlog
Jaap van der Woude.

Oproep

De 'Regionale Geschiedenis van Nederland' heeft ons verzocht om de belangstelling onder de leden te peilen voor het projekt 'De aanleg van het Nederlandse Spoorwegennet'. Men wil samen met hen de voorbereiding en de gevolgen van de komst van de spoorwegen in onze regio onderzoeken. De resultaten zullen eind 1986, samen met die van de andere regio's gepubliceerd worden. Voor nadere inlichtingen kunt U contact opnemen met C. Jungerling, tel. 02153-83086.

Dia-avond Laarderweg en omgeving .

foto's

Er zijn enkele reacties binnengekomen op ons verzoek in het vorige HKE-blad om foto's van panden langs de Laarderweg-Molenweg-Streefoordlaan, die niet meer bestaan. Graag zouden we zoveel mogelijk verdwenen panden op de dia willen zetten. Mocht U een oude foto bezitten, dan maakt U ons blij wanneer U met ons kontakt op neemt. We maken dan een afspraak om van uw foto een dia te maken.

De dia-avond vindt plaats in februari of maart van het volgende jaar. Nadere berichten volgen.

Voor foto's kunt u kontakt opnemen met:

Henk van Hees
Geutoomserf 23
3755 VL Eemnes
tel. 89849

Liva Lankreijer
Aartseveen 94
Eemnes
tel. 89198

Wie doet er mee ?

Wie weet er van?

Rubriek waarin staat, met welke projecten en onderzoeken onze leden bezig zijn.

Iedereen die geïnteresseerd is om mee te doen of die kan helpen aan materiaal, kan contact opnemen met de desbetreffende persoon.

Henk van Hees, Geutoomserf 23, Eemnes, tel. 89849

- De zouaven uit Eemnes: Jan Luijf, Hendrik van Eijden, Willem v.d. Berg, Gijsbert Schoonderbeek, Wouter Schoonoord en Tijmen Luijf.

Wie weet er meer van?

- De grote brand in Eemnes van 10 juni 1885, begonnen in het tegenwoordige Café Staal, waarbij vier huizen uitbrandden, waaronder zelfs het latere huis van Van IJken bij de haven.

Wie weet er meer van?

Wiebe van IJken, Everserf 20, Eemnes, tel. 89367

- Onderzoek naar de Leeuwenpaal, grenspaal Holland-Utrecht bij Eemnes.

- De familie Pas in Eemnes.

Bertie van Wijk, Raadhuislaan 39, Eemnes, tel. 14689

- Het huis Ruijsdael (Blaricum).

- De familie Van Wijk in Eemnes.

Dick Scherpenzeel, Everserf 11, Eemnes tel. 86425

- De familie Scherpenzeel in Eemnes.

Van de redactie

Dit is weer de laatste H.K.E.-periodiek van 1984. De leveranciers van de vele copy die wij dit jaar mochten ontvangen willen wij hierbij hartelijk danken.

Tevens maken wij van de gelegenheid gebruik om al onze leden prettige feestdagen en een zeer voorspoedig 1985 toe te wensen.

P.S. Gaarne ontvangen wij de copy voor de eerste uitgave van H.K.E. in 1985 vóór 15 februari 1985.

PANNEN VOOR DE WAS -

LANGS DE WAKKERENDIJK TUSSEN EEMNES-BUITEN EN EEMNES-BINNEN LIGGEN VELE OUDE BOERDERIJEN MET RIETEN DAKEN.

OPVALLEND IS, DAT BIJ ALLE DAKEN JUIST AAN DE ZUIDZIJDE, WAAR DE ZON DUS HET FELST SCHIJNT, HET ISOLEREND RIET IN EEN BREDE STROOK IS VERBODEN DOOR PANNEN.

DIT HERINNERT NOG AAN DE TIJD, TOEN EEMNES NOG VAN WATERLEIDING VERSTOKEN WAS EN DE BOEREN HET WATER UIT PUTTEN OF POMPEN MOESTEN BETREKKEN.

ONDANKS DE BRUIN-GROENE KLEUR WERD DIT WATER GEDRONKEN, MAAR VOOR DE WAS VAN HET LINNENGOED WAS HET ONGESCHIKT.

DAARVOOR WERD DAN HET REGEN-WATER GEBRUIKT, DAT VAN HET STUKJE PANNENDAK KON WORDEN OPGEVANGEN.

MEN KOOS JUIST DE ZUIDZIJDE VAN HET HUIS, OMDAT DAAR DE PANNEN VRIJ BLIJVEN VAN MOS EN ALGEN.

Overdruk uit de 'Volkskrant' van Zaterdag 7 juni 1958.

1985

(Dit is bestemd voor niet-leden van de Historische Kring Eemnes)

wat voorbij is komt

niet weerom': heet het gezegde. Toch zijn er veel mogelijkheden om bepaalde gebeurtenissen, zaken, dingen enz. 'aan de vergetelheid te ontrukken'.

Onze voorouders hebben zich daar ook reeds mee beziggehouden:

archieven vol met gegevens over woonplaatsen, familienamen, gebruiken, ambachten, landkaarten, prenten en nog vele andere interessante onderwerpen. Het is zinvol door bestudering van al deze gegevens uw inzicht te verrijken omtrent de historie van ons verleden.

Bent u ook geïnteresseerd, onze Historische Kring Eemnes zal u graag daarbij helpen en het is aan u onderstaande kaart in te vullen; in te leveren bij de ledenadministratie:

*Raadhuisklaan 39 Eemnes, tel. 146 89 of:
Fazantenhof 12, Eemnes, tel. 898 56.*

(Informeer ook eens bij uw vrienden en kennissen naar hun belangstelling voor HKE)

Datum

:

Naam

:

Adres

:

Postcode /

:

Plaats / Telefoon

- ☐ heeft belangstelling voor de activiteiten der Historische Kring Eemnes (HKE).
Wil hierover gaarne nadere informatie ontvangen.

- ☐ geeft zich op als lid van de Historische Kring Eemnes (HKE) à f 15,- per jaar.

- ☐ speciale belangstelling voor de werkgroep:
☐ Monumenten	☐ Biblio/Topografie	☐ Recent verleden
☐ Genealogie	☐ Haven/Scheepvaart	☐

Handtekening:

